

החברותא

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 81

פנינים יקרים

טוב לחסות בה' מבטוח באדם (תהלים קיח) יש שני חלקי בטחון. אחד שהקב"ה מבטיחו לתת לו הון רב ועושר כמו שמצינו שהבטיח לו השי"ת לאברהם שיעשירנו, וזהו הנקרא "בטחון", וחלק הב' הוא שהקב"ה אין מבטיחו אך האדם בעצמו שם בטחונו בה'. וזהו הנקרא "חסיון" כמו"ש צור חסיו בנ'. (שהצור הוא למחסה על האדם מורם וממטר כאשר ינוח שם מעצמו אך הציור לא הבטיחו שיהיה לו למחסה) וזה שאמר דהע"ת: טוב ל"חסות" בה' היינו החלק הב' הנ"ל, ר"ל שמעצמו ישים וישליך יתנו על השי"ת אף שלא הבטיח לו ה', ממה שישים בטחונו באדם אף לאור שהבטיח (השי"ת) את האדם לעשות לו הטוב, וזהו "מבטוח" באדם.

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך (פר' תבא) יש להקשות על הלשון והשיגוך כאלו רודפים אחריו והוא בורח ומשיגים אותו? יש לתרץ דהנה כפיל הלשון בריש הפרשה והיה כי תבוא אל הארץ וירשתה וישבתה בה, דהנה השפע שהקב"ה נותן יש בה קדושה גדולה גם תועלת לעבודתו יתברך, יש לומר כי תבוא למדרגה שתבוא אל הארץ אשר ה' אלוךך נותן לך וירשתה, אתה תגרש את עיה"ו ממך ע"ז וישבת בה תהיה לך ישיבה בה כי הבורח מן הכבוד הוא רודף אחריו, וכל עיה"ו נקרא כבוד כמו"ש ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה... וזה י"ל יבואו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי אתה תברח מהם והם ירדפוך והשיגוך.

והיה כי תבא אל הארץ (פר' כי תבא) לשון יחיד דהיינו כשיהיו כל ישראל באחדות, אשר ה' אלוךך ר"ל שבכללות ישראל יש שני הבחינות הנ"ל אהבה ויראה, ה' הוא אהבה ואלקים הוא דין הוא יראה, או כשתהיו כולם באחדות, נותן לך נחלה וירשתה ר"ל או יהי' הנחלה בידך להמשיך השפעות קדושה וברכה לכל ישראל.

וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון, ויש לדיוק על הלשון כבני מרון שהוא לשון תרגום ומ"ט לא נאמר כבני צאן... והנה נשכיל איזה אות מהאותיות נראה ככף מאזניים הוא האות- טו שהוא נראה ככף מאזניים, ע"כ כשהשי"ת רוצה לשקול מעשינו בכף מאזניים אזי הוא נוטל שני סתיו"ן משם מטפרינ' ונשאר מרון, וזה שאנו אומרים וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון.

בעלוי צדיקים רבה תפארת, ובקום רשעים יחופש אדם (משלי כה) פרוש: הצדיקים מפארים ומכבדים בני אדם על כל מעלה טובה הנמצאת בהם, ורשעים מחפשים מומי בני אדם ושניאותם להשפילם. (שערי תשובה שער ראשון יח).

אין חשבון הנפש אמצעי לשפור המעשה אלא החשבון בעצמו הוא מעשה תכליתי מצד עצמי - חשבון הנפש הוא עולם בפני עצמו שצריך כל אחד לזכות בו.

מארו"ל (הכ"ה) אם יש דין למטה אין דין למעלה, דין למטה היינו כשהאדם בעצמו מיסר את עצמו במרידות ובחרטה ובהכנעה לפניו יתב', אז בטלים ממנו למעלה כל הדינים. (תורת אבות עמ' רז).

...וידבר דבורים לפני ה' אפילו בלשון הגדרה כמו בדיבורי אשכנז וכד', כדי שיהיו דיבורים רגילים ומסודרים בפיו שלא יגמגם בהם (ובודאי אם אפשר לו לסדר דיבורים בלשון קודש בודאי יותר טוב וחשוב). וידבר דיבורים לפני ה' כתינוק המתחנך ומתגעגע לפני אביו, ככה ישפוך שיח ותחנונים לפני קונו שאל ישליכני מעל פניו ויקבל תשובתי ויקרבהו לעבודת שמו יתברך... (סודות הקודש מאמר מארי דחושבנא)

למטרת החיים שלו.
למעשה, מה שיש לכם לעשות - לשתוק על כל צעד ושעל שזיכו אתכם מהשמים להיות מאנשי החזית שעליהם לעבור נסיונות למען ולטובת הכלל, אשר כל נשימה של שתיקה על היסורים הקשים מקרבת את הגאולה השלימה והישועה הכללית.

ממילא תוכלו להבין שאינכם צריכים לחשוש שבמקום העבודה של הבעל אינה טובה בשבילו. זהו דרך להתגבר על דמיון של קנאה שאין לה כל משמעות מלבד יסורים בחנם.

אני מתפלל בעדכם שתוכלו להתגבר על עצמכם ולא להשיב בשום מלה. אז תזכו להיות להגיע לאור שאמהותינו זכו. השי"ת ישפיע עליכם והבעל עם הילדים ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם עם נחת רב אושר וכל טוב. בתקוה לשמוע בשורות טובות וד"ש.

בברכת כל טוב סלה...

ממרחק אני מרגיש ומבין את יסוריד מה שאתה עובר. אלו הן צרות ישראל בגלויותיו הארוכות, אשר השלום-בית המופרע מעכב את השראת השכינה של "איש ואשה שלום ביניהם שכינה שרויה ביניהם". אפילו כאשר אפשר להצטדק שהאשמה לא בי - אך לא זו הדרך להביא את השלוח בבית.

בדרכי האמונה הפשוטה שדוד המלך ע"ה אמר "דרך אמונה בחרתי" - אין המושג של התנצלות, רק דרך ההכנעה, להכניע את עצמו בפני הכאב, בפני המכה שהאיש נותן לי, ולראות בזה את רצונו הנסתר של השי"ת הבוחן לבב אנוש בנסיונו, כדי לזכוכ ולהעלותו לדרגת שורש נפשו, בכדי לבוא ע"י כך לתכלית דביקות הבורא ית'.

כאשר הענין הזה יהא ברור אצלך ותתחילו לחיות בזה, תשיגו שמחה גדולה ותוכלו לקבל באהבה כל כאב שמגיע לכם, ואז תוכלו להזריח בנפשו תכלית הנפש שלו, וכך הוא יתחיל לכבד אתכם לאין שיעור ותכלית, כי מבלי משים עזרתם לו להגיע

קשים לטבע שלכם. אבל האדם אינו צריך לפחד ולא להתייאש. יש כלל ידוע שנותנים לאדם לעמוד בנסיונות ולהתגבר על הטבע,

קבלתי וקראתי בשימת לב מיוחדת מכתבכם המזעזע מיום ג' לפ' כי תבוא. אני מבין שאתם עוברים נסיונות מאד

כאשר הוא באמת רוצה לשמוע את הסיבות ששולחים אליו חדשים לבקרים כדי להצילו שלא ייעלם מן הקדושה.

התכלית האמיתית הרי זה להכיר את מי שאמר והיה העולם ע"י השלימות של "מבשרי אחזה אלוך". כאשר מעלים על דעתו כיצד אנו יכולים להחזיק מעמד ביסורים נוראים כאלה - מתבהרת לפנינו מציאות הרחמים המחיה אותנו בכל נשימה. וזה אמנם הכוונה הפנימית מן היסורים שהקב"ה מצטמצם בהם, שאנו נמצא אותו בהם, וזה באמת רק רחמים מרובים להביא אותנו אל תיקון השלימות.

המשמעות הפשוטה של דרך האמונה הפשוטה הוא מאבקו התמידי של האדם עם עצמו, שיכיר את עצמו, מידותיו וטבעו, ובוזה תיקון נפשו. ולמטרה זו בא לעולם הזה, להעלות את כל זה ולעבוד כך את בורא העולם. עד כדי כך שזאת נקודת השאיפה הגבוהה ביותר של חייו עלי אדמות. כל הענינים האחרים מאבדים את ערכם לעומת יסוד העבודה של תכלית הבריאה הכללית.

כאשר האדם מוסר נפשו ונותן שלימות רצונו לחיות כך - הריהו חי רק בסיבות של אמונה פשוטה ואף פעם לא מתיימש לצפות לישועת ה' כהרף עין ו"בטרם תקרא ואני אענה". תמיד מבקש לשעבד רצונו לרצון הבורא ב"ה המטייל עמו כאב

עם בנו. כמו שאמר דוד המלך ע"ה "כגמול עלי אמו - כגמול עלי נפשי". כך הוא זוכה להגיע ליסוד האין, וכל רצונותיו נהיים כאפס לגבי הרצון להיות דבוק בחי העולמים. רצונו נעשה רצון ה' ורצון ה' נעשה רצונו, כמדריגות הצדיקים האמיתיים שאינם רק מה שמשפיע עליהם הקב"ה מידו הפתוחה והרחבה בלי בוש וכלימה.

הקב"ה ברוב רחמיו עלינו נתן לנו את האפשרות לעסוק בתורה ונתן לנו יסוד התפילה שהאדם יכול להיות עקשן בתפילה ותחנונים כמו שהצדיקים האמיתיים הפצירו תמיד לקבל מאוצר מתנת חנם, ובקשו "אל ישוב דך נכלם". השי"ת הראה לנו את הדרך שנוכל לעסוק תמיד בגמילות חסדים ומעשים טובים. זה מביא לאדם השראת הנפש והשראת השכינה, כאשר הדבר נעשה בענוות רוח ונמיכות הקומה, אז יכול לפעול ישועות למעלה מדרך הטבע, ואפילו חרב חדה מונחת על צוארו אל יתיימש אדם מן הרחמים.

אני מאחל לכם שהשי"ת יתן לכם דעת להתאבק עם עצמכם ולהתפלל אליו, וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה אמן כ"ר.

בידידות נאמנה

